

Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu propi Fill per que visquem per Ell

Vivim un temps eclesial molt intens. Just acabat el sínode (el dia 27 d'octubre 2024), ens va arribar el temps d'Advent i de Nadal, i encara sense acabar aquest temps litúrgic, ja hem encetat el Jubileu (el 24 de desembre de 2024).

Esdeveniments dinamitzen l'església perquè siguem més sinodals, que busquem "caminar junts"... Un caminar que – com ens recorda el Jubileu - esdevé "pelegrinatge esperançat" perquè caminem amb Crist i des de Crist. Un "kairós", un temps oportú que el jubileu que se'ns regala per aprofundir de nou el nostres ser cristià i renovar-nos de cap a peus..., convertir-nos!

Però aquests "temps forts" només tenim ple sentit si dinamitzen i penetren el nostre dia a dia, el "temps ordinari", el quotidià. Perquè el misteri de l'Encarnació que he celebrat aquest dies illumina tota la nostra existència, la de qualsevol home i dona del nostre món, en la seva vida de cada dia. ***Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu propi Fill per que visqui la nostra condició i així nosaltres visquem per Ell.***

Els cristians estem cridat a estimar i seguir Jesucrist. I Ell va viure enmig d'aquest món, que Déu ha estimat i on ha volgut fer-hi estada. Ell va venir a compartir la nostra condició humana, amb el que té de joiós i de dificultat per la nostra fragilitat... I així ens acompanya com a germà gran i ens mostra com estimar-nos i com ser veritables fills de Déu... Tots els batejats som consagrats a Déu-Tri i unguits per l'Esperit per viure de l'Amor de Déu i viure- ben inserits en el món - l'estil de vida de Jesús. Una manera de viure que es un Bona Notícia per a tothom perquè és viure de forma que es pugui recuperar la plena dignitat de cada persona.

Cadascú ho procurem de viure-ho des de la nostra vocació particular, i al servei de tots. Com la historia ens mostrat, es pot viure el seguiment de Jesucrist en molt diverses condicions i àmbits: família, professió, compromís social i polític, en parella, o cèlibe, capellà o religiós, o laic. I en qualsevol cultura i de moment històric...

Els laics, tenim la bella vocació i missió de col·laborar perquè en el nostre món es transformi, poc a poc i amb la força de l'Esperit, en el que Déu vol, en el seu Regne. Un món on regni la pau, la justícia i la fraternitat. És una gran responsabilitat, però és un goig sentir-se cridat a viure aquesta tasca.

La vocació laical també es pot viure seguint el Crist a través dels consells evangèlics: seguir el Crist pobre, cèlibe i obedient a la voluntat del Pare. **Així és doncs una vocació ben específica, i significativa. Els “instituts seculars”, laics i laiques, que ens decidim a viure, ens les circumstàncies ordinàries de la vida, l'absolut de Déu.** Procurem aprofundir la nostra condició de la consagració baptismal, seguint els consells evangèlics. Vivim plenament colze a colze amb els companys en les nostres feines, en els nostres veïnats o en compromisos social.. Amb els cristians de les nostres parròquies i/o moviments.... D'aquí ve el nom de” secular”, o seglar, viure “en el segle”. Viure enmig del món i des de dins, realment amb els condicions i regles del joc de tots els laics, com a ferment dins el llevat.

Aquesta es una vocació encara “jove” dins de la història de l'església. Per això, en ocasió de la celebració de la vida consagrada a tota l'Església, el dia 2 de febrer, volem convidar a tothom a conèixer millor aquesta forma de seguiment de Crist, viure la consagració secular. En les nostres diòcesis catalanes, som una realitat petita i variada de membres d'aquests “instituts seculars”, amb carismes ben diversos, però que busquem fer-nos una mica més visibles, humilment

però convençuts que la nostra vocació **pot ser també un camí de vida per nostres joves d'avui, que sense deixar la seva professió i el seu compromís social, busquen viure – en el bell mig d'aquestes realitats-, l'absolut del nostre Déu encarnat, mort i ressuscitat.**

Coordinació d'Instituts Seculars de Catalunya. Gener 2025